

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 18

מיום שני, כ"ה בתמוז תשס"ה, 1.8.2005

פרטיכל מס' 18 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום שני, כ"ה בתמוז תשס"ה, 1.8.2005, בשעה 21:30

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
מר אליעזר בר	- חבר מועצה
עו"ד יעקב זילברשטיין	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
מר אהרון גליל	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
גב' אורנה אוספלד	- חברת מועצה

חסרים:

גב' נעמי זהר	- חברת מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד יצחק גלאור	- היועץ המשפטי
עו"ד אילת שושני-ג'ינו	- מנהלת מח' נכסים
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' ולדימיר לוין	- סגן מהנדס העירייה
מר טל עזגד	- ע. ראש העירייה
מר דוד מנשה	- סמנכ"ל תקשורת
מר אלי שגיא	
אנדרי	
ד"ר יאיר פולקמן	

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 18, מיום 1.8.2005

על סדר היום:

דיון בדו"ח כספי לשנת 2003 של החברה הכלכלית רמת השרון.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 18, מיום 1.8.2005

מר יצחק רוכברגר: אני מתכבד לפתוח ישיבה שלא מן המניין מס' 18.

מר טל עזגד: אני מודיע שנירה פולקמן יוצאת מהישיבה.

מר יצחק רוכברגר: דיון בדו"ח כספי לשנת 2003 של החברה הכלכלית

רמת השרון, זה לבקשת יצחק קאול, אהרליה גליל, עליזה תמרי, יעקב זילברשטיין ונעמי זוהר.

מר מאיר דורון: אני רוצה רק להגיד, מי שהצטרפו, שתדעו, מחברת

חכ"ל זה ד"ר יאיר פולקמן, שמואל בדולח.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הזה נכנס לדו"ח מזמן. נכתב מזמן דו"ח,

עוד לא בקדנציה שלנו.

גב' עליזה תמרי: ב-2000.

מר יצחק רוכברגר: נכתב דו"ח ממצה, התקיימו דיונים כבר בקדנציה

הקודמת ולפניה לעניין הקמת המכון, כל מה שצריך. אני אומר לכם דוגרי,

אני לא שקט עם הישיבה ולבי מאוד כבד. אני זהיר בלשוני, אבל יש כאן יותר

מניסיון. החברים מעלים את הנושא הזה, שיקוליהם לא כ"כ טהורים לראות

מה קורה בחברה, כיוון שהדו"ח הזה כבר היה, התקיים בו דיון, היה ממצה,

אין שום פעילות שקיימת היום, מדברים על תקופה, משנת 95', נזכרתם היום

לבוא ולהעלות את זה רק בגלל העובדה שהדו"ח הזה קשור במקרה לוועדה

של נירה פולקמן, שהיום היא עצמאית בדעותיה.

עכשיו, בבקשה.

ד"ר יאיר פולקמן: אני רוצה קודם כל להודות לאותם חברי מועצה

שביקשנו שאבוא, היה אמנם דיון בקדנציה הקודמת, אבל לא נתנו לי להופיע,

לדאבוני הרב, אני ביקשתי להופיע, אני שמח שנתנו לי הזדמנות להופיע.

מר אהרון גליל: אני מבקש לומר בראשית הדברים שמאחר ומדובר

בנושא שכרוך בהרבה מאוד כספים, בסדרי גודל שלא מקובלים בעיריית רמת

השרון, מדובר פה על מיליוני שקלים, מדובר פה על גלישה כספית של מעל

100%, סדרי גודל של מעל 50 מיליון ₪, זה נושא שאי אפשר לעבור עליו לסדר היום ואני אומר את זה מההתחלה לאור ההערה של ראש העיר, אנחנו כמועצה, לא כאופוזיציה, כמועצת עיר, אנחנו לא יכולים לעבור לסדר היום כשמדובר על דו"ח כספי שמציג גרעון בסדר גודל של מעל 50 מיליון ₪. בואו לרגע נחשוב, אותם 27 מיליון ₪ שניתן היה לחסוך אותם, לכמה נושאים חשובים וחיוניים, אפשר היה להקנות אותם בעיריית רמת השרון, זה כתשובה להערה של ראש העיר.

לגופו של עניין, לאור כינוסה של החברה הכלכלית, לאור מכתב ששלח חבר הדירקטוריון, מר יצחק קאול, אנחנו פונים ומבקשים מראש העיר לקבל מספר תשובות: 1) לזמן לישיבה את הרו"ח שהכין דו"ח על ההתנהלות של החברה, הדו"ח מצביע על ליקויים חמורים.

מר יצחק קאול: מהמשרד שלו, יש לו עוד משרד, הוא אפילו מקבל כסף מהמועצה, ממשיכים לשלם לו למשרד הזה, רק שמישהו מהמשרד הזה יואיל לבוא ולדבר על הדו"ח, אנחנו לא רוצים להעלות מהאוב את הרוחות של המתים.

מר אהרון גליל: על מנת שהדיון יהיה הוגן, ביקשנו גם מהנציג השני, מנציג חברת חג"מ שכן הגיע להציג את הדברים שלו ואז לשקול לגופו של עניין.

מר יצחק קאול: אגב, שטען ואמר את זה גם עכשיו, שאף פעם לא נתנו לו להציג את העמדה וגם לא בכתב. אגב, זה עלה גם בחברה הכלכלית, שגם שם אמרו, שאף פעם לא נתנו לו להציג את הדברים שם וצריך להציג.

מר אהרון גליל: דבר נוסף, אנחנו מבקשים לקבל כאן הסבר, יש כאן מספר אנשים שהשתתפו גם בדירקטוריון הקודם של החברה, איך הגענו לגרעון של 30 מיליון ₪. אנחנו מבקשים לדעת אם קיימת תביעה כלפי העירייה, אם זה נכון, או לא נכון.

כלפי החברה הכלכלית.

מר מאיר דורון:

באיזה סטאטוס זה נמצא ואז גם אולי יהיו לנו

מר אהרון גליל:

שאלות, מה תגובה של העירייה ומי מייצג את העירייה בבחינה זו.
אני רוצה להדגיש, מאחר והנושא הוא נושא חמור, אנחנו ביקשנו כבר לפני כחודשיים וחצי לזמן דיון בנושא, הנושא התעכב, לא ברור מאיזושהי סיבה. אני מקווה שהיום נוכל לשמוע את התשובות לכל השאלות, מאחר ושוב, מדובר פה בהרבה מאוד כספים. התפקיד של המועצה הזאת זה לבדוק ולטפל בהפסדים הרבים שנגרמו לרמת השרון, בגין התנהלות כושלת של החברה. אני מניח שיהיו לנו שאלות יותר ספציפיות, לאור הצגת הנושאים, אבל כבר מעכשיו אני רוצה לשאול, מתוך הנחה שעדיין החברה הזאת ממשיכה לפעול. ליקוי אחד עקרוני קיים, אנחנו רוצים כבר עכשיו לשאול, בחברה הנוכחית לא הייתה שום הפרדה בין הניהול לפיקוח. לכן, אנחנו רוצים לדעת האם כבר נעשתה איזושהי הפרדה כלקח מיידי, על מנת למנוע את התקלות בעתיד, האם קיימת היום הפרדה? יש ניהול מצד אחד וכמו בכל ארגון תקין, יש פיקוח מהצד השני שלא קשור לניהול. כי הבעיה העקרונית כנראה הייתה שכל גוף וכל חברה הסכים שהיא מנהלת, היא מפקחת על עצמה, כמעט by definition, הניהול יהיה ניהול כושל.

אני לא אענה כעת על חלק מהדברים שלך שגם

מר מאיר דורון:

הזכרת אותנו, אם זה נכון או לא נכון, אני רק רוצה להזכיר שיש לך נציג בדירקטוריון של החברה, שחלק מהשאלות הן שאלות שמופנות לחברה ויש לך נציג שגם היום היה בישיבה. אבל אני מציע שד"ר יאיר פולקמן קודם ידבר ואח"כ נראה אם יהיו שאלות ויהיו גם תשובות על הנושאים האלו. חלק מהעובדות שצינתם לא נכונות, אבל נדבר הלאה.

מכון טיהור רמת השרון, כפי שהוא היה לפני

ד"ר יאיר פולקמן:

שהקימו את המכון, היו בריכות החמצון. לפני הקמת המכון, היו בריכות

חמצון מובהרות שגרמו לזיהום הירקון, מטרדי ריח ויתושים. אני רוצה להזכיר לכם שבאותה תקופה היה אסון המכבייה ועיריית רמת השרון, כולל עיריית כפר סבא, היו צפויות לתביעות משפטיות על מותם של אנשים שהורעלו מהנפילה לתוך הירקון.

חקלאים תבעו את העירייה בתשלומים גדולים מאוד על נזקים לגידולים, כי הקולטים לא היו מטוהרים. המשרד לאיכות הסביבה תבע את המועצה על זיהום הירקון והצעת תוכניות פיתוח בוועדה המחוזית.

אני אתאר לכם בקיצור, סיימתי את תפקידי כסגן ראש מועצה וראש מינהל הנדסה ב-11/93. ב-5/94 החליטה המועצה להזמין את תכנון מכון הביוב במשרד מליון, שאגב זה היה המכון הראשון שהוא תכנן. בישיבת המועצה מ-12/94, ישיבה מספר 16, החליטה המועצה למסור את ניהול ההקמה והתפעול של מכון הטיהור לחברה הכלכלית, רמת השרון.

מר מאיר דורון: מתי היא הוקמה?

ד"ר יאיר פולקמן: החברה הכלכלית? אני מניח שלפני זה קצת, אני לא יודע.

מר מאיר דורון: היא גם הייתה קצרה מאוד.

ד"ר יאיר פולקמן: ברגע שהקימו אותה, הקימו אותה לצורך ההקמה של המכון.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לצורך המע"מ.

מר מאיר דורון: הוקמה בעיקר לצורך המת"ש.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לקבל את המע"מ של המת"ש.

ד"ר יאיר פולקמן: ב-3/95 משרד איכות הסביבה דורש לזרז את הקמת המכון, המועצה הייתה בלחץ וב-5/95 פרסמו מכרז להקמת המת"ש.

תנאי החוזה במכרז: קודם כל עשו מן מכרז שהוא חצי B.O.T, תכנון שנעשה ע"י המועצה, אבל הקבלן יממן את ההקמה של המכון, כנגד תשלומים שנתיים שהחברה הכלכלית תשלם לו.

הבטחות למימון היו צריכות להיות הסכם בין המועצה המקומית רמת השרון לבין החברה הכלכלית. המועצה הייתה צריכה לשלם דמי טיפול לחברה הכלכלית, ההסכם הזה היה בסיס למימון. הקבלן היה צריך לשלם לחברה הכלכלית 5% דמי ניהול. הקבלן, לפי החוזה היה צריך להריץ את המכון החדש למשך השנה הראשונה והחברה הכלכלית החליטה לרכוש את הציוד ישירות בחוזים נפרדים ספקיים.

המועצה הייתה אמורה להמשיך לתחזק את הטיפול המוקדם ואת המעבדה כאילו שזה דבר מנותק ממכון הטיהור. עד השלב הזה לא הייתי מעורב באיזון של מכון הטיהור, לא בתכנון מכון הטיהור, לא בהכנת תנאי החוזה ולא בהכנת האומדן של המכון. מי שנתן אומדן, לא יודע מאיפה הוא לקח את המספרים.

ב-9/95 נפתחו 2 הצעות שהוגשו למכרז בגלל השיטה הזאת של המכרז, שהיה חצי מימון, חצי B.O.T, ניגשו רק 2 קבלנים ומי שזכה זה שותפות של מנרב ומקורות.

ב-12/95 חתמו חוזה עם חג"מ, החברה שלי, לניהול הפרויקט, ז"א שנתיים אחרי שאני עזבתי את המועצה ולא כפי שפורסם, בסמיכות לעזיבת המועצה. ב-1/96, יום אחרי שחתמו איתנו חוזה, חתמו עם הקבלן על הקמה והרצה של מכון הטיהור בסכום של 25 מיליון ₪ ובנוסף לזה חתמו חוזים לספקי הציוד בסכום של 4.5 מיליון ₪, סה"כ 29.5 מיליון ₪ כולל מע"מ. באותו שלב עדיין לא נחתם חוזה בין החברה הכלכלית למועצה ולקבלן לא היו בטוחות למימון. מה לא נכלל בחוזה: לא נכלל בחוזה שיפוץ ושיקום מתקני התפעול המוקדם, שלא פעלו באותו זמן, זה מתקנים שהיו קודם.

מכתב הכמויות והמחירים, נשכחה צנרת החשמל שתוכננה במכון, שכחו להכניס את זה. לא היו כמויות לעבודות פינוי בחוק החמצון הישנות, ראיתם את מכון הטיהור. אתם תראו דרך אגב, בתמונות בהמשך, שאת מכון הטיהור בנו על הבריכות הישנות. היו צריכים לרוקן אותן, לפנות את כל החול האורגאני שהצטבר שם, זו הייתה הוצאה עצומה, לא כללו את זה במכרז וכמובן, לקבלן היו תביעות על הנושא הזה.

מתברר שכשהתחלנו לעבוד, כבר ב-15/1, ביום שהקבלן קיבל צו התחלת עבודה, התברר שהמבנה המרכזי תוכנן על קרקע שלא בבעלות המועצה. היה צריך לשנות את התכנון. רואים כאן מכתב שנשלח ע"י החברה הכלכלית, קיימת אי בהירות בעניין הקרקע, שעליה עובד מבנה המשרדים, מכון הטיהור שפכים. מאחר ואין לנו עניין להיכנס לתביעות משפטיות, יש לתכנן את המבנה במקום אחר, בשטח מכון הטיהור.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: למי מופנה המכתב הזה?

ד"ר יאיר פולקמן: מופנה למתכנן, למלין. ב-17/4/96, מנכ"ל החברה הכלכלית דורש מנציג המתכנן שיסיים את עבודתו כי היו כל הזמן שינויים בתכנון. ב-21/4/96 התברר שיש צורך בשינוי תוואי קו הקולחין לירקון, כי הקו הזה עלה בפרדס של דיזינגוף סחר. העירייה לא דאגה להכנת תוואי לצינור ואז כמובן החקלאים דרשו פיצויים וזה עיכב את ההנחה של הצינור. ב-5/96 הקבלן מתלונן על דחייה בלוח הזמנים בגלל שינויי תכנון. ב-5/96 הקבלן מסרב לממן את הפרויקט, כי כל זמן שאין חוזה בין החברה הכלכלית לעירייה, הוא לא יכול לקבל מימון, אין לו בטוחות למימון. ואז החברה הכלכלית פונה לבנק לאומי ומבקשת הלוואה כדי לממן את הפרויקט. זה מכתב של אמנון נאמני, המנכ"ל הראשון של החברה הכלכלית. להזכירכם, היו בתקופה של הקמת המכון 4 מנכ"לים לחברה הכלכלית.

הוא כותב עוד מכתב אח"כ שהוא מבקש הלוואה והוא מציין שהבטוחות להלוואה יהיו ההסכם בין החברה הכלכלית למועצה, למרות שעדיין לא היה הסכם כזה.

ב-6/96 האדריכל תובע מהמועצה תשלום עבור תכנון מחדש של המבנה השגוי והמנכ"ל של החברה הכלכלית דורש מהמועצה שהיא תשלם לו, מאחר והיא שילמה למתכננים את הכסף. מאחר ולא היה כסף והיינו צריכים לרכוש את הציוד, אני ביוזמתי פניתי למינהלה הארצית לדיור והצלחתי להשיג מענק של 2.2 מיליון ₪ כדי לשלם מקדמות לספקי הציוד.

ב-8/96 מנכ"ל החברה הכלכלית מתריע על עיכוב בחתימת החוזה בין המועצה לבין החברה הכלכלית. הוא כותב: ראש המועצה, אודה לך באם תורה לגזבר וליועמ"ש לסיים את אשר הוטל עליהם, כדי לבדוק שהחוזה אכן ייחתם. -זה כבר 6 חודשים אחרי שהקבלן עבד פה.

הוא כותב עוד פעם מכתב ליועמ"ש, מתלונן על זה שכל פעם עושים שינויים בחוזה ועדיין לא מקבלים את החוזה. אחרי 9 חודשים של עבודה, כשהקבלן לא יכל לקבל מימון ולא יכל לקבל כסף מהחברה הכלכלית, הוא מאיים בהפסקת עבודה.

מר מאיר דורון: זה קוזניצקי.

ד"ר יאיר פולקמן: זה היה שיקול של קוזניצקי.

מר מאיר דורון: כן, אבל הוא היה בשטח.

ד"ר יאיר פולקמן: ב-8/96 מתפטר המנכ"ל של החברה הכלכלית,

אמנון נאמן. אין מנכ"ל לחברה הכלכלית במשך 3 חודשים ומי שמנהל אותה בפועל זה היו"ר של הדירקטוריון.

מר יצחק רוכברגר: יעקב כהן.

ד"ר יאיר פולקמן: כן. אני בכוונה לא רוצה להאשים אף אחד, כי

באמת כולם עשו פה מאמצים. ב-10/96 הקבלן מודיע שהוא מבטל את החוזה,

כי הוא לא מסוגל לממן את הפרויקט והוא גם לא מוכן לתלות את הציוד שנרכש באופן ישיר ע"י החברה הכלכלית.

כאן המכתב של מנרב, שמודיע שהוא מבטל את החוזה. ב-11/96, 11 חודש אחרי שהתחילו בעבודות, הקבלן מפסיק את העבודה ולפי לחץ שלנו, עושה עבודות רק להגן על האתר, עשו כבר בטונים והיה חשש שהכל יוצף בחורף ולכן עשו עבודות של הגנת האתר בחורף.

ב-12/96 יש מנכ"ל חדש לחברה הכלכלית, מוטי דגן. הוא פונה לבנק לאומי עוד פעם ומבקש מימון של 30 מיליון ₪ בפריסה של 18 שנה. אני רוצה לציין פה שהתנאים באותה תקופה של בנק לאומי היו בריבית רצחנית ולמרות שהחברה הכלכלית יכלה לקבל על מימון בריבוי של 5% מהמינהל הארצי, היא העדיפה לקחת מימון מבנק לאומי בריבית רצחנית וזה חלק מהחובות של החברה הכלכלית.

מר מאיר דורון: למה?

ד"ר יאיר פולקמן: למה היא לקחה את ההלוואה?

מר מאיר דורון: למה לא הלכו, אם מישהו מציע לך ריבית טובה

יותר?

ד"ר יאיר פולקמן: היו בעיות של יחסי אנוש בין המועצה למינהלה

הארצית, זה התפוצץ ואני הייתי צריך ללכת ולהסתבך כדי לפחות לקבל מענק.

ב-1/97 התחלנו לנהל מו"מ עם הקבלן, לחדש את העבודה. סוף סוף היה חוזה חתום בין החברה הכלכלית למועצה, ז"א בדיוק שנה מיום התחלת העבודות, נחתם סוף סוף החוזה.

ב-4/97 הגיעה התרעה ממשרד איכות הסביבה, שמאיים בתביעה פלילית נגד העירייה, שלחו את זה לראש המועצה, הוא מצטט את החוק: לחץ לקדם ולזרז את העבודה כי נודע להם שבכלל הייתה הפסקת עבודה של הקבלן.

כל התקופה הזאת התחילו משאים ומתנים עם הקבלן. הקבלן הגיש תביעה על 12 מיליון ₪ על עבודות שבוצעו, פלוס ריבית והצמדה, הוא לא היה מוכן לחזור לעבודה.

ב-5/97, שנה וחצי אחרי התחלת עבודה, מנכ"ל משרד הפנים מאשר הלוואה לחברה הכלכלית מב"ל כנגד שיעבוד נכסים ושיעבוד החוזה בין החברה הכלכלית למועצה.

הודענו ב-6/97, סוף סוף למשרד איכות סביבה, שאנחנו מחדשים את העבודה. אז הייתה החלטה של החברה הכלכלית להוסיף לה מבנה מרכזי חדש, עוד 2 קומות ומרתף. היו שיקולים שלהם, אז היה שאולי אפשר יהיה להעביר את מחלקת הביוב לשם ורצו להוסיף עוד 2 קומות.

ב-8/97 נחתם הסכם חדש בין מנרב והחברה הכלכלי על תנאי חידוש העבודה ותשלום ריבית פיגורים.

ב-9/97, לאחר הפסקה של 11 חודש, חידש הקבלן את העבודה במכון. אני רוצה להגיד שהיו כאן השלכות, כי בינתיים ספקי הציוד היו צריכים להביא את הציוד לשטח, אף אחד לא היה מוכן לקלוט אותם, התחילו תביעות נגד ספקי הציוד.

כאן יש מכתב של החברה הכלכלית אליי, שהחליטו לבנות עוד 2 קומות בהשקעה של 2,166,000 ₪, זה בערך 1.5 מיליון ₪ תוספת, מעבר לעלות של המבנה המרכזי הקודם, שתוכנן על שטח שלא שייך למועצה.

ב-7/98 נחתם הסכם עם דיזינגוף סחר, על תנאי המעבר, דרך הפרדסים שלהם, של קו הקולחין. כמובן, כנגד תשלום פיצויים על המעבר, דברים שלא נלקחו קודם בחשבון.

מרגע שהקבלן חזר לעבודה, הם עבדו במרץ. 1/99 סיימו את המכון, היו דו"חות מסירה ראשוניות של המכון.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 18, מיום 1.8.2005

ב-3/99 פניתי למינהלה הארצית וביקשתי מהם הגדלת המענק של עוד 5 מיליון ₪. זה המכתב שפנינו, נימקנו את זה שבאותה תקופה, למינהלה הארצית, מי שהלך במימון עצמי, או B.O.T, או מימון עצמי ולא בהלוואה מהמינהלה הארצית, מקבלים 15% מענק ועל סמך זה פינו למינהלה הארצית ואמרנו: נתת לנו 2.2 מיליון ₪ מענק, אנחנו מבקשים עוד תוספת של 5 מיליון ₪ מענק. דרך אגב, הם בסוף קיבלו את זה, אבל זה היה הרבה יותר מאוחר.

ב-6/99, מקורות התחילה להריץ את המכון, כולל טיפול מוקדם במעבדה ולכן, מאחר והטיפול המוקדם במעבדה לא היה קודם בחוזה שלהם, אז היו צריכים להוסיף להם כסף עבור ההפעלה.

אנחנו מודיעים לכולם שהבאנו את מכון הטיהור, זו ההגדלה. ב-6/99 שלחנו מכתב למשרד איכות הסביבה שהקבלן התחיל את שנת ההרצה וההפעלה הראשונה שלהם. זה דו"ח המסירה שבו השתתף גם מנהל מחלקת הביוב של רמת השרון. עשינו סדרת מסירות סופיות של המכון במשך כמה ימים, התקנת מתקן.

ב-10/99, מנכ"ל החברה הכלכלית מאשר את סיום עבודות ההקמה, דורש מהקבלן ערבות טיב והקבלן נותן ערבות טיב. זו הדרישה של החברה הכלכלי מהקבלן לתת ערבות טיב וזו הערבות שהוא נותן על סך 1,153,000 ₪, שזה בערך 5% מהיקף העבודות שלו.

כמובן שעברנו על כל זה, דרשנו הסברים מהמתכנן מדוע היו חריגות בתקציב ואתם יכולים לראות פה את הדו"ח של המתכנן, שהוא די מוזר. ז"א הוא כותב שה"כ עלות 20 מיליון ₪, אח"כ עוד פעם עלות 25 מיליון ₪, אח"כ מופיע תחנת שאיבה לקולחין ב-1.5 מיליון ₪, אח"כ מופיע עוד פעם תחנת שאיבה לקולחין ב-1.5 מיליון ₪. בקיצור, זה ה-51 מיליון ₪ שהרו"ח מסתמך

עליו. שלחנו למתכנן שוב פעם דרישה להתייחס לעבודות החריגות ופונים לקבלן ודורשים ממנו רשימה של עבודות שעדיין לא גמר.

ב-4/6/00, החברה הכלכלית לא שילמה לקבלן, הוא דורש שישלמו, אחרת הוא מפסיק להפעיל את המכון, מאיים בהשבתת המכון. בינתיים המינהלה הארצית לביוט ממליצה לתת תוספת מענק לחברה הכלכלית. זה המכתב של הקבלן וזה המכתב של המינהלה הארצית שהחברה הכלכלית לפיתוח רמת השרון במכתבה צירפה סיכום דיון בלשכת מנכ"ל משרד הפנים וכו', כאן הם ממליצים לתת הלוואה המיועדת למכון הטיהור.

זה דו"ח ליקויים ששלחנו לקבלן בשלב הבוררות, מאחר והחברה הכלכלית לא רוצה לשלם לקבלן כסף עבור תקופת ההפעלה. החליטו להגיע לבוררות בין החברה הכלכלית לקבלן. הגשנו רשימה של ליקויים שהקבלן עדיין היה צריך לעשות לצורך הבוררות. בשלב של גמר, נשארים כל מיני ריג'קטים שצריך לתקן אותם שזה עושים במשך השנה הראשונה של האחריות של הקבלן. זה האומן שעשינו לחברה הכלכלית של הליקויים של הקבלן וזה ישמש אח"כ לצורך הבוררות בין החברה הכלכלית לקבלן.

ב-1/2001, מאחר והחברה הכלכלית לא שילמה לקבלן עבור ההפעלה, מקורות החליפה את המנעולים, הציבה שומרים ומנעה מנציגי החברה הכלכלית, כולל מנהלי הפרויקט שלהם, להיכנס למכון. במשך שנתיים, מ-1/01 עד 1/03, מקורות הפעילה את המכון, שאף אחד לא יכל להיכנס לשם ולראות מה קורה, עד שנגמרה הבוררות בין מקורות לחברה הכלכלית והחברה הכלכלית שילמה להם כסף עבור השנתיים האלה שהם הפעילו, למרות שלפי החוזה הם היו צריכים להפעיל את זה רק שנה אחת.

אלה הסכומים, החשבונות הסופיים ששולמו לקבלן, לא 30 מיליון ₪ ולא כלום. זה העבודות, 25 מיליון ₪ במחירי חוזה, 4.3 מיליון ₪ עבודות חריגות, חלקן 1.5 מיליון ₪ זה המבנה המרכזי ועוד היו דברים שהזכרתי קודם,

ששכחו להכניס את החשמל ועוד כמה דברים, זה כלול בחריגות ועוד 4.6 מיליון ₪ התייקרויות, סה"כ 34,324,000 ₪ ששילמו לקבלנים פלוס מע"מ, 40.5 מיליון ₪. אלה הוצאות השדה שעלה המכון, זה לא כולל תכנון ופיקוח, חשבונות תכנון לא היו בשליטה שלנו, המועצה שילמה ישירות למתכננים, לא דרך החברה הכלכלית.

מר מאיר דורון: הדבר העיקרי זה לא כולל את הריביות.

ד"ר יאיר פולקמן: קודם כל בדו"ח שם השוו בין תרנגולות לעגבניות, לקחו את הסכום שאמרו בישיבה של 20 מיליון ₪ ומשהו, לא כולל מע"מ והשוו את זה לסכום כולל מע"מ וכולל התייקרויות וכולל ריביות וכו'. כמובן שהמספרים לא נכונים. בכל אופן, זה המכון החדש והמכון הזה, למרות כל המכשולים, הושלם ופועל ברמת השרון מכון טיהור שהביא לשיקום הירקון ולשיפור איכות הסביבה.

מכון טיהור רמת השרון מפיק קולחין טובים יותר מהנדרש בדו"ח ועדת ענבר. הנחיות דו"ח ועדת ענבר אושרו ב-4/05 בוועדת השרים לאיכות הסביבה ויוגשו לחקיקה. ז"א, עיריית רמת השרון היא הראשונה בארץ שיש לה מכון טיהור שעומד בתקנות החדשות של ועדת ענבר, כאשר היום מחייבים את כל הרשויות לשדרג את המכונים לרמה של רמת השרון.

כל מכוני הטיהור בארץ היום נדרשים לבצע שדרוג של טיפול שלישוני לפי ועדת ענבר, אתם יכולים לראות מה שקורה בהרצלייה, מה שקורה בכפר סבא, הוד השרון, מה שקורה ברעננה, כל המכונים היום נתבעים לשדרג את המכונים לרמה של רמת השרון. היום מכון טיהור רמת השרון משמש כמודל לחיקוי לכל משרדי הממשלה. אני מוכרח לציין שהמכון הזה, אמנם חברי המועצה ביקרו שם, אבל הוא משמש היום עלייה לרגל, באים לשם אנשי משרד הבריאות, קורסים של רופאים, קורסים של אחיות, בתי ספר, לראות את המכון הזה.

בהשוואה לעלויות הנוספות הדרושות לשדרוג המכונים בכל האזור, אם נשווה להרצלייה, שהיום השדרוג של מכון טיהור הרצלייה עולה 60 מיליון ₪ והשדרוג של מכון טיהור כפר סבא, הוד השרון, להגיע לרמת טיפול שלישוני עולה 40 מיליון ₪ ורעננה אותו דבר. תיכף נראה מחירים של מכוני טיהור. אתם יכולים לראות כאן מכון טיהור ברמה שניונית, זה העלויות שלו. לקחנו עלויות של רוב מכוני הטיהור בארץ, כי המשרד שלנו מתכנן את רוב מכוני הטיהור בארץ. זה העלויות של מכון טיהור, בד"כ כשזה בדולר לנפש אקוויולנטי, העלויות הן בסביבות \$80 לנפש אקוויולנטית. אם ניקח את הקו הכחול, זה טיפול שניוני, אבל עם הפקת חנקן וזרחן והקו העליון, זה טיפול שלישוני, כולל הפקת נוטרייטים, הפקת חנקן וזרחן.

מר יצחק רוכברגר: כמה מכונים כאלה יש לנו היום בארץ?

ד"ר יאיר פולקמן: בארץ יש כ-80 מכוני טיהור, אבל אף אחד לא ברמה של רמת השרון.

מר מאיר דורון: נתניה.

ד"ר יאיר פולקמן: לא. נתניה זה טיפול שניוני, הרצלייה טיפול שניוני,

כפר סבא-הוד השרון עכשיו אנחנו יוצאים למכרז לטיפול שלישוני. יש תביעות נגד הרצלייה, שאם לא יצאו למכרז לטיפול שלישוני תוך 3 חודשים, מגישים תביעה פלילית נגד ראש העיר. קולחי השרון, גוש תל מונד, הגישו תביעה על זה שמזרימים לנחל קולחין לשלישוניים. אתם רואים למטה את המחירים באגורות למטר קוב, כשלמטה, הקו התחתון זה טיפול שניוני, הקו הבא זה טיפול שניוני עם הפקת חנקן והקו העליון זה טיפול שלישוני.

כשאומרים הפסדים של החברה הכלכלית, הרי מה זה הפסדים? כל מכון טיהור זה כורח שהעירייה חייבת לעשות, לכן היא גובה כסף מהתושבים. רמת השרון גובה היום 2.6 ₪ למטר קוב, כשרוב הכסף מיועד לטיהור שפכים.

נתניה, שאין לה טיפול שלישוני, גובה 3 מ' למטר קוב. כפר סבא, שאין לה טיפול שלישוני, גובה 3 מ'. נהרייה, שאין לה טיפול שלישוני, גובה 3 מ'. אז אם העירייה לא מעבירה לחברה הכלכלית את הכסף לממן את העלות של מכון הטיהור, בטח שתהיה בהפסדים. חוץ מזה שלא כל ההפסדים זה ממכון הטיהור.

מר מאיר דורון: יאיר, שאלות: א) אומרים שבמאי יפורסם תקן מחמיר יותר, שגם כל השלישוני לא יעמוד בו.

ד"ר יאיר פולקמן: התקן של ועדת ענבר, רמת השרון עומדת בו. הם הוציאו תקן עכשיו עם מה שנקרא בוצה סוג א', שרמת השרון לא עומדת בו, שום עירייה לא עומדת בו. מה שעושים היום מכוני טיהור, לוקחים את הבוצה, משלמים לקבלני טומפוסטציה שייקחו את הבוצה ויעשו מזה קומפוס.

מר מאיר דורון: זה עולה הרבה כסף.

ד"ר יאיר פולקמן: זה עולה כסף ואם הבוצה, אם יש דליפה, אז הם לא מוכנים לקבל אותה. זו הבעיה של הרבה מכונים היום, שמחייבים אותם לעשות היום טיפול לרמה סוג א'. יש מכון אחד שאנחנו תכננו שהוא ברמה סוג א', זה מכון טיהור צחר, ראש פינה וצפת, עשינו שם מתקן שמחטא את בוצה והיא יכולה באותו רגע לשמש כזבל אורגאני.

מר יצחק קאול: יאיר, למה תבעת את העירייה?

ד"ר יאיר פולקמן: אני תבעתי את העירייה כי אני הגשתי חשבון לחברה הכלכלית, בשלב מסוים החברה הכלכלית הפסיקה לפעול, נשאר חוב שלא שילמו לי. אז רצתי אחרי המהנדס, רצתי אחרי הגזברית, לא קיבלתי תשובה, ביקשתי בוררות לפי החוזה, לא רצו בוררות, אז הגשתי תביעה. אני גם לא רוצה להיכנס עכשיו לנושא של התביעה, אבל התביעה הזאת היא בשל שארית כסף שלא שילמו לי, כי לא הייתה חברה כלכלית.

מר יצחק קאול: אתה ממשיך היום לעבוד עם העירייה באיזשהו

נושא?

ד"ר יאיר פולקמן: אני לא עובד עם העירייה, יש פרויקט אחד שזה

תחנת שאיבה שתכננו אותה לפני שנים, לא בוצעה, אני מניח שיבצעו אותה.

מר מאיר דורון: זה השדרוג שלה.

ד"ר יאיר פולקמן: כן.

מר מאיר דורון: זה 4 מיליון ₪.

מר יצחק קאול: אני רוצה לדעת אם יש היום יחסי גומלין.

ד"ר יאיר פולקמן: לא. אני לא רואה סיבה שלא תהיה.

מר יצחק קאול: גם אני לא, אבל היום אתה לא מקבל תשובה.

ד"ר יאיר פולקמן: זה היה בקדנציה הקודמת.

גב' עליזה תמרי: החוזה הוא ל-30 שנה?

מר ערן זמיר: של הפעלת המכון, זה לא קשור לחברה הכלכלית.

מר מאיר דורון: האם יש שאלות לד"ר פולקמן? יאיר, תודה רבה.

גב' עליזה תמרי: מי היועץ לענייני ביוב שלנו?

מר מאיר דורון: בינתיים המכון עובד. אנדרי, שהוא מהנדס, אנחנו

הולכים עם חלבה ועם מלין, אלו 2 המשרדים שאנחנו עובדים איתם. עיקר

העבודות זה מלין ויש מהנדסי ביוב שם.

אני רוצה לומר כמה דברים, המכון הזה הוקם בחטא ללא הצדקה. אם אתם

שמים לב, ההתחלפות של הקדנציה בהתחלה. כשהחליטו, אני כבר הייתי

מנכ"ל עיריית תל אביב. אמרתי לפיחוטקה: אני אדאג לחבר אותך לשפד"ן,

קיבלתי רשות מצ'יץ' ומיו"ר איגוד הערים - שהיה אז. - אמרתי: אני מחבר

אותך לשפדן, רד מהנושא. - הוא אומר: אני מוכן, תחבר אותי בחינם. -

מחברים ערים כמו תל אביב, רמת גן, ראשל"צ בחינם? - לא, בחינם תחבר

אותי, אם לא, אני הולך להרוויח על המכון, אני אעשה מים לחקלאות. 24

מיליון ₪ יעלה, 16% יחזירו לי מהמע"מ ואני אקבל חזרה 20 מיליון ₪, ז"א יעלה לי 20 מיליון ₪ ואני ארוויח כל שנה כמיליון ₪ על מים ועל ההשקיה. ברור שזו הייתה טעות בחישוב. קיבלנו כבר אז מים מזוהמים של רמת השרון בתל אביב. לא רק המכבייה, קודם היה מים מזוהמים, הפסיקו את כל החתירה בירקון בסירות, אסור היה להכניס ילדים. לכן אסור היה להתחיל במכון, אסור היה לגעת במכון מפני שידעו אנשים בתוך איגוד ערים דן, אמרו: הוא לא יגמור לא ב-20 ולא ב-30, חבל על הכסף. אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, כשיש עקשנים, הם החליטו לעשות את המכון, את הנתונים שמעתם, היו באמצע חילופי קדנציות. איציק לא אומר, אבל כשבאנו ניסינו לעשות משהו כי כבר ראינו שזו הולכת להיות אחת הקטסטרופות הכי גדולות וכל אחד האשים את השני. תוך כדי זה זרקו את חזי קלפקה, שהיה המנכ"ל, הוא לא הופיע כאן והכניסו את גיא ביירון. ניסינו לדבר שם, ראו בזה יריבות, לא נתנו את הדו"חות, לא רצו לדבר, לא נתנו ליאיר פולקמן להגיע. אני לא חסיד של הדברים האלו, אני יודע בדיוק מה היה לי אח"כ, לא נתנו ליאיר פולקמן להגיע לכאן לדבר כאן. כבר אז הוא ביקש וגיא ביירון התנגד שהוא יגיע לכאן. היו סכסוכים, לקחו פעם את גדיש בורר ואחרים, כל הזמן היו סכסוכים בנושא הזה של המכון, לא היה רגע של מנוחה. הגיעה אח"כ אורית, הגיינג'י שהיה הגזבר, כל הזמן צרח ורב. לא הצליחו להתרומם והריבים האלו התחילו והוא אמר לכם, למה לא לקחו את ההלוואה, בגלל ריב, בגלל שטויות וזה הדרדר כל הזמן. לא נתנו להיכנס לתוך המכון. אני נזכר שבאנו לשם כמבקרים, כחברי מועצה, אמרו: אתם תדאגו קודם שישלמו לנו את הכסף. -למכון שלנו לא נתנו להיכנס. בתע"ש לא נותנים להיכנס, מילא, שם לא עובדים, כל הזמן שביתות. בסה"כ זו הייתה תופעה מרגיזה, ידענו חלק גדול מהדברים ולא יכולנו לעשות שום דבר.

אפרופו הנושא של פולקמן, הזמינו אותי, הגזברית זוכרת, בקדנציה הזאת, כשאיציק וקאול עוד היו, הזמינו אותי כאופוזיציונר וכאחד שהיה בחברה, לדיון. אמרתי: עם פולקמן אפשר לגמור בכסף קטן, אני מציע לגמור. אני צודק, אורית? אמרתי את זה שם בחדר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: על כמה התביעה?

מר מאיר דורון: אני לא זוכר בדיוק.

גב' עליזה תמרי: 752,000.

מר מאיר דורון: יכולתי אז לגמור ב-200,000. בחודש הראשון או

השני של הקדנציה. בפברואר 2004

מר יצחק קאול: אז מי התנגד?

מר מאיר דורון: מה כעת אני אתחיל מי התנגד או מה.

מר יצחק קאול: יחשבו שהאופוזיציה התנגדה.

גב' אורנה אוספלד: מאיר היה אופוזיציה. מאיר הציע. מי שהתנגד זו

העירייה.

מר מאיר דורון: לא משנה, לא הייתי במעמד החלטה. היום אני

מנסה לתקן את הדברים.

גב' אורנה אוספלד: המהנדס.

מר מאיר דורון: אני לא רציתי להגיד, היא אמרה. המהנדס אמר:

אני לא אגיע, אני אתבע אותו ואני אקח ממנו כסף.

גב' אורית פפר: העו"ד מטעמנו שאל את אבנר כמקצוען, כאחד

שיודע לבדוק את תעריף האדריכלים והאינג'נרים, אחד הסעיפים שיש

בתביעה, הסעיף המרכזי, הוא שאל אותו אם הוא יודע לקרוא את זה. הוא

אמר לו: כן, זה לא צודק, אני אראה לך חישוב. -זה נעשה בישיבה.

מר מאיר דורון: העו"ד היה בדעה שלי, הוא אמר לי שהוא בדעה

שצריך לגמור את זה והיה אפשר לגמור את זה במעט כסף.

מר יצחק קאול: יש פה 3 חודשים שיכולתם לגמור את זה.

מר מאיר דורון: אני מנסה לגמור את זה מאז. בהתחלה לא יכולתי לדבר משום שאח"כ היו אומרים שזה בגלל שהזמינו אותי ליחא"ה, הרי זה גם היה מתוך הסיפור הזה, מתוך הדו"ח הזה.

מאחר ובמספרים אני לא אנקוב, אנחנו מנהלים כדי לנסות לגמור את הסיפור. הסיפור הזה הוא הביזיון הכי גדול של רמת השרון, שום דבר אחר, זה הביזיון הכי גדול. היו 2 הצעות כמנכ"ל עירייה ואחד שגר ואוהב את רמת השרון: 1) הצעתי להחליף, על דעתו של צ'יץ', להחליף את השטחים של המשתלה מול נווה גן, כדי שנווה גן תהיה תל אביב והמשתלה תהיה רמת השרון.

מר יצחק קאול: טוב שהמשתלה נשארה שם.

מר מאיר דורון: המשתלה הייתה אז משתלה. על נווה גן עד היום לא בונים. זו הייתה הצעה אחת ופיחותקה עשה לי תנאי שאני גם אתן לו רצועה בים של 100-150 מ'. תוריד לציץ' אצבע או יד, לא תוריד לו רצועה מהים. הוא לא הסכים לוותר ואז נשארנו אנחנו עם נווה גן והם עם המשתלה. היינו מנוטרלים, איציק עוד היה חצי קואליציה, אני הייתי מנוטרל לגמרי בוועדה, לא נתנו לנו מספרים, לא רצו לתת. לכן דרשתי אח"כ שיפטרו את המנכ"ל שהיה אז ויסגרו את החברה. פשוט לא קיבלנו את כל הנתונים.

מר יצחק קאול: אם כך תענה לי, למה הוא חושב שזה הפרויקט הכי טוב במזרח התיכון?

מר מאיר דורון: הוא מדבר מקצועית.

מר יצחק קאול: מישהו פה רואה פרויקט רק לפי הצד הטכני?

גב' אורית פפר: כן.

מר מאיר דורון: אני אגיד לך, הרצלייה הציעה להתחבר אלינו. היא רצתה להתחבר על הקווים שלנו. אמרתי: על הקווים שלנו לעולם לא. -אני

הייתי מנכ"ל עיריית תל אביב שהייתה התפרצות הביוב, אני יודע מה זה. על הקווים שלנו, לא אתן לאף אחד. אמרתי לה: תסללי קו עד מעבר לכביש 5 ותלכי במקביל.

מר יצחק רוכברגר: זה כבר לא השתלם לה.

מר מאיר דורון: אבל אני לא אתן להתחבר לקווים שלנו, מפני שאם יהיה פיצוץ בצינור, כל הביוב של הרצלייה יהיה בבן דרום, או ברחוב יצהר. המקום שלהם הולך לשדרוג. אנחנו מסוגלים, אגב, לקלוט עד 120,000 תושבים במכון הקיים. הכמות גדולה, למכון יש רזרבות.

גב' אורית פפר: זה נחשב כפרויקט. אף אחד לא מאמין שיש לנו כבר כמעט 10 שנים, מכון שלישוני. מבחינת זה שזה טיהור שלישוני, שהיום זה העתיד, מבחינת זה, זה באמת פרויקט מדהים.

מר מאיר דורון: רשות הנחל פנתה אלינו, הם מבקשים שנזרים את כל המים לתוך הירקון, שיזרום עד ל-7 תחנות ושם ישאבו אותם חזרה ויחזירו אותם אלינו להשקיה, כדי שהירקון לא יהיה יבש, אז הם הציעו לנו לעשות את זה. הם ידאגו לשאיבת המים והחזרת המים ולהקים את כל המכון, רק אצלנו מפני שכפר סבא וכל האחרים במעלה, אף מכון לא עומד בתקנים.

מר יצחק קאול: ברשותכם אני רוצה כמה הערות לא קצרות. בעיקר אחרי שראש העיר פתח כמו שהוא פתח, שכאילו בגלל שמישהו עבר מצד לצד ושכח את המנדט שלו ועבר מהאופוזיציה לקואליציה. אני אומר שזה לא כ"כ פשוט, זה לא בגלל שהוא אמר את זה. למרות הבדיחותא, אני רואה את זה מאוד רציני. אני רוצה להגיד שאנחנו לא מדברים על אירוע היסטורי, כי מישהו אומר: זה היה לפני 3 קדנציות, מה זה מעניין אותנו אם זה היה לפני 3 קדנציות? - זה מעניין אותנו כי הדברים האלה נוגעים אלינו כאן ועכשיו דורשים מהגוף הזה לקבל החלטות ולעשות דברים, לא רק הפקת לקחים שזה

לא אסור וצריך לעשות, אלה החלטות שצריך היום לקבל, אי אפשר לברוח מהן, רבותיי היקרים, זה לא כ"כ פשוט.

אני רוצה להעיר כאן, כשהיה הסיפור עם המהנדס, צלצל אליי יאיר פולקמן שאני אצביע בעד פטורי המהנדס, יחד עם כל סיעתי. אמרתי לו: אני חושב שזה לא בסדר. אני חושב שצורת הפיטורין של המהנדס היא לא תקינה ולכן אני אצביע בעד המהנדס, בניגוד לעמדה של ראש העיר. -לכן אני אומר את זה, זה לא כ"כ פשוט העניין הזה. פתאום מאז לא קרה כלום, חברת סיעה שלנו, שהייתה שותפה לסיעה שלנו, גם לא היה שום אירוע בעייתי, עברה צד. היא מעכשיו מצביעה עם הקואליציה. זה לא בסדר. אני אומר שכל הצבעה שלה עם הקואליציה היא נגועה כבעלת עניין, כמי שמנהלת דיון משפטי כנגד העירייה. היא נוקטת צד, זה נחמד להיות עם העמדה של הקואליציה, בעיקר כשמנהלים דיון משפטי מול וממנים בוררים וצריך אולי להתפשר, אז אולי הלב יהיה יותר רך גם לפרשות, לכן אני מבקש, אני מעיר את זה כבר, אני מבקש להסתכל היטב כשתהיינה כאן פשרות. זה לא שמישהו פתאום מחליף צד, הוא נחמד עם העירייה, אז ילכו על פשרות שהן לרעת העירייה. צריך לשקול כאן את השיקולים הכלכליים היטב מה שעושים.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך עם יד על הלב, היא כרגע באופוזיציה. היא לא בקואליציה. בנושא, לפחות כלפיי כראש העירייה, מעולם היא לא פנתה אליי בנושא שקשור לוועדה, אני אומר לכם עכשיו, מעולם היא לא פנתה.

מר יצחק קאול: אני אומר את זה שבטח היא לא פנתה, אבל אני אומר שהעניין נגוע, שהעניין לא בסדר, שהיא חברת אופוזיציה, שהיא נבחרה ע"י נציגי האופוזיציה, ע"י חברי הסיעה הזאת, יש לה עניין אישי שאני אומר אותו כאן וישב כאן כל העניין האישי, בכל הגודל, ישב כאן והציג את הקייס שלו וכך הלאה. לכן אני אומר, זה לא כ"כ פשוט.

מר מאיר דורון: בעיקר, אבל צריך גם להיות הגונים. כשאני אמרתי לה שאסור לה להיות, אז כולכם הלכתם איתה ובאו לחקור אותי למה אמרתי לה שאסור לך פה. למה אף אחד מכס לא יצא ואמר: זה לא הוגן מה שאת עושה? למה אף אחד לא יצא? למה אתם פתאום צדקנים ומטיפים? למה לא כשלקחו אותי ל"יחא"ה" לחקור אותי כשאמרתי לה שאסור לה לבוא להצביע, לא אתה, לא פיפו ולא אף אחד. אתה לא נחקרת ב"יחא"ה", אני נחקרתי משום שאמרתי לה: לך אסור לבוא לישיבה משום שיש עניין עם בעלך. -לא יותר, יש עד, הוא היה נוכח.

מר יצחק קאול: מה אתה רוצה ממני?

מר מאיר דורון: למה לא גיניתם את זה?

מר יצחק קאול: מה רצית?

מר מאיר דורון: רציתי שתגידו: לא קואליציה או אופוזיציה.

מר יצחק קאול: מה לגנות?

מר מאיר דורון: לגנות את היציאה ל"יחא"ה". כתבת מכתב שאני

בניגוד עניינים, שאני נחקר ב"יחא"ה", כתבת מכתב, אני אראה לך.

מר יצחק קאול: סליחה, אני אומר לך, אם מישהו כאן באולם, אני

אומר לך את זה שוב, גם אתה, אם תבוא אליי ותגיד לי שאתה חושב שיש

נושא מסוים שאתה בודק אותו ושאתה חושב שאתה צריך ללכת למשטרה,

אתה יודע מה אני אגיד לך? זה שיקולך ועניינך אם אתה רוצה ללכת.

מר יצחק רוכברגר: היא אמרה שמישהו בחדר הזה הניא אותה ושכנע

אותה ולחץ אותה ללכת למשטרה.

גב' עליזה תמרי: זה שקר וכזב.

מר יצחק קאול: עכשיו אני רוצה להגיד לכם, רבותיי: למה עלה

הנושא עכשיו? לא בגלל ההערה שאתה אמרת שהיא מצביעה איתכם, או

משהו, לא, בכלל לא. אני אגיד בדיוק למה עלה הנושא עכשיו. הנושא עלה

עכשיו כי אתה מינית אותי דירקטור בחברה הכלכלית והזמנת אותי לפני כחודש או חודשיים לישיבה הראשונה של דירקטוריון החברה הכלכלית. הופעתי לישיבה הראשונה של הדירקטוריון לחברה הכלכלית. מה ביקשו ממני? לחתום על המאזנים.

מר מאיר דורון: של 2003.

מר יצחק קאול: כמעט קפצתי לתקרה, אולי מישהו התרגז מזה שאמרתי לו את זה, עכשיו אני אומר את זה בשקט. הייתי בכמה חברות כלכליות וגם מינו דירקטוריונים לחברות כלכליות. אתה בא לחברה כלכלית, מציגים לך את המטרות ואת הייעוד של החברה. במקרה הזה, מציגים לך למה סגרו את החברה, מציגים את השיקולים, את הבעיות הכלכליות שהיו לה. זה לא איזה תביעה קטנה של כמה מיליוני שקלים, זה פער שכפול בפרויקט מבחינת העלות שלו.

אז אני לא רשאי כדירקטור חדש, שעוד לא בקי בכל העניינים האלה? קראתי רק קצת את החומר מסביב, גם היום לא הסכמתי שנאשר את המאזן הזה, כי אני חושב שיש כמה דברים שצריכים להיעשות קודם. זה לא אני רצתי על הכבישים ובמדרכות יחד איתך בשביל להיבחר, בשביל לתת לכל דבר לעבור. עסק שהוא גדול ורציני ומישהו אומר שהוא היסטוריה הוא לא לעניין. אני אראה לכם כמה דוגמאות וזה קשור למהנדס ולמה רצו שהוא ילך ואני אומר את זה כאן כי זה חלק מהעניין שפולקמן צלצל אליי לפטר את המהנדס. הגיע אליי מכתב של המהנדס, ראו זה פלא, המהנדס מעיר הערות נגד הנושא של החברה הכלכלית, ממתני? לאלה שאומרים היסטוריה, אתם מתעסקים בהיסטוריה, זה כבר לא רלוונטי, זה כבר לא מעניין היום, מה-14/1/04, חדש, זה מהקדנציה שלנו.

גב' אורית פפר: אחרי זה הייתה באמת ישיבה שבאו והציגו, שהזמינו את מאיר.

מר יצחק קאול: אני רק אומר על הרלוונטיות ועל האקטואליות ועל

ההחלטות שצריך לקבל, זה כל מה שאני אומר.

גב' אורית פפר: זו הייתה ישיבה מפורסמת, שמאיר רצה להגיע

לפשרה והיו אנשים שלא.

מר יצחק קאול: יש פה כמה הערות קשות. מה הוא אומר? אני לא

קורא את כל המכתבים כדי לא לעייף את כולנו. לסיכום, הוא אומר: חברת

חג"מ שפיקחה על הקמת המכון, נושאת באחריותה המקצועית למצבו של

המכון, הן מבחינת החוסרים המופיעים, יש טענות על חוסרים, ברשימה

שהוגשה על ידה ומבחינת בלאי הנובע מאי עמידה במפרטי המכרז להקמה.

לכן, היום בכובע זכיון במכרז, אל נא לחברת חג"מ לטעון שלא ידעה על

המצב, שכן היא נושאת באחריות מקצועית למצב זה ומן הראוי שחברת רג"א

תבוא בטענות למלווה המקצועי שלה בלבד. יש פה טענות של איש מקצוע, לא

שלי, לא בגלל שאני התעוררתי בבוקר, זה נוגע לנושא של החברה הכלכלית

ולמסמכים שישנם היום ולטענות על אחריות מקצועית של אנשי מקצוע, לא

שלי. קמתי בבוקר, הכנתי לי נקודות למישהו כאן – לא. אלא במסגרת התפקיד

של דירקטור בחברה הכלכלית, שביקשו ממני להיות שם, ביקשו ממני לחתום

על דו"חות כספיים והחברה הכלכלית היא בהפסד נוראי. רבותיי היקרים,

היום בדירקטורים, הסיפור של אמרון הפך את הכלכלה האמריקאית, הסיפור

של קלאב-מרקט בישראל, אני לא יודע מה הולך לעשות מכל מערכות ראיית

חשבון במדינת ישראל, מבחינת ההשלכות הכלכליות שיש לדברים האלה. אז

יש אנשים שלא יודעים, חושבים שהוא פקיד עירייה, שולחים אותו

לדירקטוריון, הוא לא יודע בדיוק מה תפקידו -סליחה, אני בא מעולם שאם

ממנים אותך כדירקטור יש לך אחריות, לפיקוח, לבקרה, לניהול של מה שנוגע

לעניין. מתוך זה העליתי, זו הסיבה שאני באתי והעליתי את הנקודות האלה

עכשיו ולא במועד אחר, כי הן לא היו במועד אחר. ולא לקשור אף אחד

למישהו אם כאן או שם, זה לא משנה לי. אם אני בחברה הכלכלית ומבקשים ממני לעשות, הייתי מעלה את זה, לא משנה איפה מישהו נמצא, הייתי מעלה את זה לדיון והייתי אומר שצריך לדון בנושאים האלה שקשורים לעניין הכלכלי והם רלוונטיים מאוד, כפי שאתם רואים.

כשהתברר לי, יש דו"ח של הרו"ח, אני אומר לצערי, כי התברר לי שאנשים לא קראו אותו, למרות שהוא שנים, זה דו"ח ישן, לא קראו אותו, אמרתי גם לגזברית, היא גם אמרה שלא קראה אותו, אני חושב שהיא צריכה לקרוא אותו, אני חושב שכל אחד כאן צריך לקרוא אותו.

גב' אורית פפר: למה אני צריכה לקרוא מה שהיה בשנת 2000?

מר יצחק קאול: למה את צריכה לקרוא דברים משנת 2000? כי

אנחנו משלמים את הריבית, כי יש לנו חוב לבנקים, כי זה 50 מיליון ₪.

גב' אורית פפר: אני חתמתי?

מר יצחק קאול: את צריכה לקרוא. עכשיו אני מקווה שבעקבות

הסיכום את תקראי, את חייבת לקרוא.

גב' אורית פפר: אני לא חייבת לקרוא.

מר יצחק קאול: אני מציע שלדירקטורים, או חברי המועצה שפה,

אני מציע להם לקרוא. אני מציע שאם הם לא ראו, שיקראו את הדו"ח הזה

ושיסתכלו לראות לגבי העתיד וגם לגבי העבר. זו לא בושה לקרוא. גם הדו"ח

הזה לא קיבל ביטוי נכון, לא במועצה הקודמת ואני חושב שהוא צריך לקבל

פה, קיבל החלטה יו"ר הדירקטוריון, ראש העיר העיר, ראשית שהמבקר

בעקבות ההתערבות הזאת יבדוק את זה במשך חודש ימים ויגיש הערות

והמלצות של מה לעשות, אני חושב שזה נכון לעשות כך וצריך לדון בדברים

האלה. אני מקווה שאחרי שתפיץ את זה, הפקידים, הסמנכ"לים יקראו את

הדו"ח שלך.

דבר שני שאני מבקש הוא רלוונטי עכשיו, מספרים לנו שמנרב, שהיו איתם חילוקי דעות, הם זריזים מאוד. אנחנו הגשנו נגדם תביעה, גם הם הגישו נגדנו תביעה. עכשיו יהיה קיזוז, ידברו, יגידו: בוא נתפשר, נותר על 2 התביעות.

כאן הגישו נגדנו תביעה, אף אחד לא עלה לו על הדעת: אולי גם אנחנו צריכים לתבוע. אבל מי שקורא את הדו"ח הזה, אומר שיש לנו עילה לתבוע, לא סתם אני רוצה לתבוע מישהו. יש פה בעיות, הם לא יכולים לא לתבוע. שיגיד היועמ"ש, שיכתוב לך: אני מציע לראש העיר שאין לנו עילה לתביעה. אם הוא יכתוב את זה, אני מקבל את זה, כי אני מסתמך על הניירות של אנשי המקצוע, לא ממציא כאן ניירות וגם לא נושאים. אם יכתוב היועמ"ש לראש העיר: אדוני ראש העיר, אין לך עילה לתבוע - אני מקבל. אבל אם הוא יכתוב שיש עילה לתבוע - צריך לתבוע. כי פה יש הערות קשות על רשלנות מסביב לעניין.

עו"ד יעקב זילברשטיין: של יאיר פולקמן.

מר יצחק קאול: ולכן חשוב לקרוא את זה. אני קורא ממש רק כמה משפטים כדי לסבר את האוזן.

מר יצחק רוכברגר: אגב, זה עלה הנושא הזה, ישבנו על זה בדיונים הראשונים, דובר שם שאנחנו נמצאים בעמדה מאוד נחותה, שכן, מעבר לכותרות, אין לנו נתונים ואין לנו מי שיראה לנו ויגיד לנו את הנתונים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: היה צריך למנות רו"ח אחר במעמד הזה.

מר יצחק רוכברגר: אמרו שאי אפשר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה בדיוק הגדרה של רו"ח.

גב' אורית פפר: שניצר אומר שצריך מומחה בעניין ביוב, לא רו"ח. עו"ד שניצר אומר בפירוש, יש בעיה אחת מאוד גדולה במערכת. למצוא מומחה, זה כמו שקשה למצוא רופא שיעיד על רשלנות של רופא, יש בעיה של

מומחה לביוב. שיאיר פולקמן הוא המומחה מספר אחד ויש בעיה למצוא וביקשו גם עם אבנר, ישבו איתו על התביעה ואני לא רוצה להביע כאן את עמדתי בעניין הזה, אבל שמעתי מיאיר פולקמן שהוא פנה אליי במסגרת תפקידי ואחת הסיבות שהוא תבע היא בגלל שאני לא הסכמתי לשלם. יש בעיה למצוא, הביא היא לא רו"ח חוקר, הבעיה זה מומחה בביוב שהוא גם עו"ד. מחפשים אחד כזה, אולי יהיה.

מר יצחק קאול: עוד מעט אני אשתכנע ואני אגיד: אל תתבעו.

מר יצחק רוכברגר: זה היה.

מר יצחק קאול: פה לא כתוב הערות שהביוב לא עובר בסדר ושגודל הצינור להעברת הביוב הוא לא בסדר. אין פה הערות הנדסיות, יש פה הערות על אחריות מקצועית ניהולית, יש פה אחריות שלא דיווחו לדירקטוריון, יש פה הערות שלא דיווחו למועצה, אלה אחריות ניהוליות של אחריות ניהולית, לא צריך בנושא הזה מומחה ביוב, בנושא הזה צריך אחריות למנהל. יש הרבה שחושבים שהם מומחים לניהול, אז אחד מהמומחים האלה שחושבים, צריך לקחת אותם, להגיד מה שנעשה כאן.

אני רוצה לקרוא כמה משפטים, כדי שהחברים פה ידעו על מה, שלא יחשבו שסתם ככה קפצנו: בחודש 10/96 דווח למליאת מועצת רמת השרון שתקציב הקמת מכון טיהור הוא 27 מיליון ₪, זה דווח למועצה. זה לא אני אומר, זה הוא אמר.

קהל: למה לא שאלת את יאיר פולקמן על המכתב הזה,

הוא היה פה, למה לא שאלת אותו?

מר יצחק קאול: אני ועדת חקירה איתו? תיכף אני אגיד לך מה אני

מציע לעשות. אני אתדיין איתו? אני בית משפט? אני לא רוצה ממנו את התשובות.

קהל: אז ממי? מאבנר?

מר יצחק קאול: התקציב 27 מיליון ₪, מאז ועד חודש 7/99 לא דווח למליאת המועצה שהתקציב גדול יותר. בפועל, עלות הקמת המכון מסתכמת ביותר מ-54 מיליון ₪. אני לא יודע מי אחראי לזה, זה מה שכותב, בוא נגיד העירייה שילמה לו כסף כדי שיכתוב את זה. אני הזמנתי אותו? -לא. מישהו הזמין אותו ושילמו לו כסף, זה מה שהוא כתב. הדיווח על הקמת מכון הטיהור, תקשיבו, מומחה לביוב. הדיווח על הקמת מכון הטיהור, על החריגות בתקציב ועל שורת בעיות נוספות שנמסר לדירקטוריון החברה הכלכלית היה לקוי, נמסרה אינפורמציה חלקית. תביא את הגאון של הביוב שיגיד מה כתוב פה במשפט הזה, נראה אם הוא מבין. לכן אני אומר, זו אחריות מקצועית, שיגיד לי עכשיו היועמ"ש, גם אחרי מה שקראתי עכשיו, לא צריך לקרוא הלאה, אם יש עילה לתביעה או אין עילה לתביעה.

גב' אורית פפר: נגד מי?

מר יצחק קאול: לא יודע, שיגיד לי גם נגד מי, הוא היועמ"ש. הדיווח של מנהל הפרויקט, ד"ר פולקמן לחברה הכלכלית היה חלקי, בעיקר לא דווח מה היו הסיבות לסטיות מהתקציב של הקמת המכון. אני אומר לך מהקריאה של הדברים, זה לא מישהו שהתלהם. אני מכיר כאלה שכותבים דו"חות, מתלהמים, -לא, נתנו לו משימה, הוא כתב דו"ח, הוא כתב אותו ב-under statement.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אולי זה קשור לעמלה שהוא קיבל.

מר יצחק קאול: עכשיו אני אומר לך הלאה, למפקח ולמנהל פרויקט, הקמת מכון הטיהור נבחר ד"ר פולקמן, שהיה בעבר סגן ראש המועצה, הוא בקי בדברים שנוגעים לעירייה, הוא נבחר ללא מכרז לאחר שבדיון שהיה במועצת רמת השרון, התנגד רו"ח פניני, חבר המועצה,

להעסקתו, בשל ניגוד אינטרסים אפשריים. זה לא מישהו ממציא את זה, זה מישהו שישב כאן ליד השולחן אמר את זה.

מר חירס, יו"ר המועצה הקודם הציע להעביר את זה למבקרת המדינה, לא עבר למבקרת המדינה. נחתם עם החברה בבעלותו של ד"ר פולקמן חוזה לפיו שכר הטרחה יהיה 3% מכל תשלום, אם לא ידעתם. מה זה אומר, שככל שההשקעות יותר גבוהות, מקבלים הכנסה יותר גבוהה, מה רע בזה?

מר מאיר דורון: אצל כל אינג' וארכיטקט.

מר יצחק קאול: יש מגבלות, קובעים כללים, יש פה דברים שצריך ללמוד אותם גם מפה, גם מאלה שלא רוצים לקרוא, כדאי ללמוד. אנו בדעה שרצוי לא לחתום על חוזה כזה ובפרט שד"ר פולקמן מעורב באופן פעיל בהוצאת הזמנות נוספות, מתווכח על המחיר, מכיר את העובדות ופעיל יותר מבין יותר מכל המעורבים, פה זה נוגע למומחיות בביוב, בתכנון וניהול הקמת מכון הטיהור, אם חותמים הסכם כזה, לדעתנו יש לתחום את שכר הטרחה המשולם, לדוגמא: לאפשר התייקרות בגין אירועים בלתי צפויים, עד 10% מהיקף הפרויקט. יש טכניקות לעשות את זה.

מר יצחק רוכברגר: הדברים שאתה אומר פה, בתקופה הרלוונטית, לא לאחר שיש פה התיישנות, אלה דברים הממצאים שלהם היו צריכים להוביל את זה לכיוון אחד והוא ברור, זה לפי מה שאתה מקריא. היום, כשכבר עבר כ"כ הרבה זמן ויש גם התיישנות לנושא זה, הדבר היחיד שאפשר, זה מה שנקרא לא לנסות ולבדוק את עצמנו תמיד, או כל פורום אחר, לא לעשות את הטעויות האלה. מה אני יכול היום לעשות? מה אתה יכול היום לעשות?

מר יצחק קאול: אני אגיד לך מה הצעתי בסוף. א) היטלת על המבקר וקיבלתם החלטה, נכון. ב) אמרת לבדוק שהיועמ"ש, אני מציע שתודיע, אמרת את זה גם שם, שהיועמ"ש יבדוק אם יש עילה לתביעה משפטית ולמי. ג) כדי שנושא כ"כ כבד לא יעבור כאילו רמת השרון שילמו עוד 30 מיליון ₪, צריך

לקחת רו"ח חוקר, זה תפקיד מוגדר וברור לחלוטין, זאת משימתו, לתת לו 3 שבועות עד חודש ימים, לקחת את הדו"חות האלה, לבדוק מה נעשה, לבדוק מה הסיטואציה, להגיש לך ולמועצה דו"ח ולהגיד: זה מה שאני ממליץ לעשות. -יכול להיות שהוא יגיד לך: את זה אני ממליץ לגנוז, את זה אני מציע לאמץ בנהלים, את זה אני ממליץ לעשות כך וכך. -ואז אנחנו, כמועצה, נגיד: לא ישבנו סתם עד אמצע הלילה, הפקנו לקחים, רשמנו הערות ואני אומר לך: כראש עיר, אתה עושה את המהלך הנכון.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך עכשיו, לפנות ליועמ"ש אני אפנה ואני אגיד גם ליועמ"ש שבחוות הדעת, בבדיקה שהוא עושה, שהוא ימליץ בפנינו אם יש מקום לקחת בדיקה נוספת, מה המשמעות שלה, מה ההיבטים שלה, אם יגיד לי כן, אני אעשה את זה. אני אגיד לך למה אני אומר את זה, אני אומר את זה לא בגלל שאני פוחד ממישהו, בגלל ההתיישנות, התיישנות פה מדאיגה אותי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: השאלה אם זה מצב מתמשך או לא, זה שאלה של בדיקה מאוד פשוטה, היא לא מסובכת, לא צריך עו"ד גדול בשביל זה.

מר יצחק קאול: מבחינת מה שאני אומר, רו"ח וחוקר, זה לא דווקא בשביל להעניש מישהו, אלא זה יהיה גם דרך נכונה להפקת לקחים.

מר יצחק רוכברגר: שימליץ לי. אני לא רוצה סתם להוציא כסף.

מר מאיר דורון: מי שהיה נגד זה היה גד פניני וכשדיברנו, הרי הצעתי שם לבדוק את זה. אמרתי לו: גש לגד פניני ותקבל ממנו גם את כל הדברים. גד פניני הוא גם רו"ח, גם היה פה סגן ראש מועצה וגם חבר מועצה הרבה שנים, תקבל את הדברים ותבוא עם הדו"ח, סיכמנו עד 1/9, בוא נחכה לדו"ח שלו. -אמרתי לו: דבר עם מי שאתה רוצה, אבל גם עם גד פניני, שהיה נגד הקמת המכון.

מר יצחק רוכברגר: אני מקבל את ההצעה. אני מחר בבוקר אדבר עם גלאור, אבקש ממנו לתת לנו חוות דעת.

גב' אורית פפר: היועמ"ש של החברה הכלכלית זה לא גלאור.

מר מאיר דורון: זה שניצר. הוא רוצה לבדוק את החברה, לא את העירייה.

גב' אורית פפר: היועמ"ש שמעורב בכל התביעות זה שניצר, לא גלאור.

מר יצחק קאול: עזוב את שניצר, שגלאור יגיד לנו.

מר יצחק רוכברגר: גלאור יגיד לנו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: למה חוות דעת?

מר יצחק רוכברגר: אם יש מקום לפעול על פי הדו"ח ולקחת, כמו שאמרת כרגע, רו"ח חוקר, אם יש קייס לזה כרגע, לאור הנתונים שקיימים.

גב' עליזה תמרי: ואם אפשר להגיש תביעה נגדית.

עו"ד יעקב זילברשטיין: רו"ח חוקר זה לא שייך להתיישנות, הבדלת פה 2 דברים: התיישנות זה לגבי עבירה פלילית, לגבי משטרה. רו"ח חוקר, קאול הציע מבחינת לקחים.

מר יצחק רוכברגר: אני אבדוק אם באזרחי יש כן התיישנות, אני לא יודע.

מר מאיר דורון: אנחנו שאלנו את עורכי הדין, לדעתי יש עילה לתביעה נגדית נגדו והם אמרו שלא.

מר יצחק רוכברגר: הישיבה נעולה.